

УКАЗАНИЯ ЗА АВТОРИТЕ

В Годишника на Софийския университет „Св. Климент Охридски“, ФНОИ, Книга Педагогически науки (ГСУ–ФНОИ–ПН), се публикуват ежегодно оригинални научноизследователски студии с безплатно отпечатване. Годишникът излиза в електронна версия и като печатно издание с ISSN в единен дизайн, утвърден от университетското издателство.

Процедурата изисква да се декларира от автора, че ръкописът не е изпратен за печат или публикуван другаде, включително под друго заглавие. [Декларация на автора](#) може да се принтира като готов формуляр. След като се подпише и сканира като .doc или .pdf файл, се изпраща в един и същи мейл с файловете на студията.

Не се приемат ръкописи, които са отпечатани или изпратени за печат другаде, не влизат в тематичния обхват на списанието или не са оформени съгласно указанията. В такъв случай главният редактор връща ръкописа на кореспондиращия автор с аргументация.

След получаване на ръкописа главният редактор определя отговорен редактор от редколегията и двама рецензенти, на които се изпраща анонимен текст. Рецензентите и авторите са анонимни един за друг. Рецензентите декларираат липса на конфликт на интереси. След получаване на изготвените рецензии, редколегията взема решение за публикуване, връщане за корекция или отхвърляне. Главният редактор съобщава решението на кореспондиращия автор. Спорните въпроси се решават на редакционен съвет.

Срокът за предаване на студиите за настоящата година е до 15.04.2020 (а за следващите години – до 31 март) на електронния адрес на ГСУ–ФНОИ–ПН (annual-es@fnoi.uni-sofia.bg), на който задължително се изпращат два файла на текста на студията – 1. авторски и 2. анонимен. Двата файла са идентични, но във втория не се допуска лична информация. Наименованието на авторския файл се формира от двете имена на автора, означението на съдържанието (основен текст, фигура1, диаграма4 и т.н.), том, абривиатурата GSU-FNOI-PN. Наименованието на анонимния файл се формира по същия начин, но имената на автора се заместват с думата ANONIM. Например: MariaIvanova-text-T113-GSU-FNOI-PN. ANONIM-text-T113-GSU-FNOI-PN.

Обемът на студията трябва да е не по-малък от 25 страници, включително с всички онагледявания. Ръкописът може да бъде на български език или на английски език и се изпраща във формат .doc или .docx, като се странира в Word с: Paper Size – A4; Page Setup – Top: 2,5 cm, Bottom: 2,5 cm, Left: 2,5 cm, Right: 2,5 cm; Font – Times New Roman, 12 pt, Justify; Line Spacing – 1,5 lines; First Line: 1,5 cm.

Структурата на ръкописа включва заглавие, автор/и, катедра/институция на български и на английски език; резюме на български език и резюме на английски език в обем 800-1000 знака; 7-9 ключови думи на английски език; основен текст; библиография; приложения.

Накрая на студията се оформя текст на 4-5 реда в кратка рубрика „ЗА АВТОРА“, в който се посочва научна степен и длъжност на автора, име, месторабота, области на научни интереси, брой публикации, пощенски адрес и електронен адрес. За структурирането на студията може предварително да поискате от главния редактор препоръчителен шаблон.

Основният текст трябва да спазва нормите на книжовния език и правописа – пунктуация, нов ред и т.н. В цялата студия не се ползва болд, но може да се ползва италик. Всяко подзаглавие се пише с главни букви, като се оставя празен ред преди и след него.

Онагледяванията (таблицы, графики, фигури, диаграми, снимки и др.) се означават ясно в основния текст и всяко от тях се изпраща още веднъж и като отделен, самостоятелен файл в един общ имейл. Таблиците са във формат .xls или .xlsx, а диаграмите, илюстрациите, схемите, фигурите, снимките и пр. – в .jpg или .tiff и минимална резолюция 300 dpi. Когато не са в текста, надписите на таблиците, диаграмите, илюстрациите, схемите и пр. се изписват над тях в италик с 11 pt, а надписите на фигурите и снимките се

поставят под тях. Само думата „фигура“ се съкращава (*Фиг.*), всички други наименования се изписват изцяло. Примери за правилно формиране на надписите: *Таблица 1. Диференциация на извадката.; Диаграма 1. Диференциация на извадката; Фиг. 1. Диференциация на извадката;* и т.н. **Бележките** е препоръчително да се избягват. Ако се налага тяхната употреба, те трябва да са минимален брой, последователно номерирани и се оформят под линия, а не в края на текста.

Цитирането в основния текст изисква да се посочи фамилията на автора на латиница, годината и страницата: (Mihalchev, 2011: 73), независимо на какъв език е публикацията. Ако авторите са двама или трима, правилно е да се цитира: (Kolev, Atanasova, Vitanova, 2005: 204); ако авторите са повече от трима: (Gergova et al., 2006: 58); ако публикацията се споменава в основния текст, но без да е включен точен цитат: (Geraskov, 1945). Когато се налага по изключение да се употреби цитат, по-дълъг от 40 думи, той се оформя като блок-цитат (с отстъп от двете страни, шрифт 11 пункта, курсив).

Библиографията следва основния текст и включва само цитираната в изложението литература, която се подрежда по азбучен ред на редната дума и не се номерира, а всеки източник е на нов ред. Изворите (нормативни документи, архивни единици и т.н.) и източниците (научната литература) трябва да бъдат представени в отделни списъци. В библиографията най-напред на латиница се изписва всяка редна дума, заедно с годината; след тях материалът се изписва на оригиналния език, а след това на същия ред в квадратни скоби се изписва изцяло на латиница чрез транслитерация.

Ако заглавието има официален превод на английски, то първо се изписва на български език, а в средните скоби се изписва официалният превод на английски език (така напр. е при законите и нормативните документи).

За публикации, преведени на български, имената на авторите (когато на оригиналния език са на латиница) в квадратните скоби се изписват на латиница по същия начин.

Транслитерацията на български език се прави според *Закона за транслитерация*: <https://www.lex.bg/laws/ldoc/2135623667>. Съответно, транслитерации на сръбски език: http://www.lexilogos.com/keyboard/serbian_conversion.htm; на руски език: <https://2cyr.com/?7>; на гръцки език: <http://gr.translit.cc/>.

Оформянето на библиографията на студиите е актуализирано съобразно стандарта АПА (American Psychological Association – АПА), възприет от голяма част от изданията в хуманитарната и социалната област по света, вкл. и от водещите списания на педагогическата периодика в страната (сп. *Педагогика* и сп. *Стратегии на образователната и научната политика*). Изписването на библиографията съгласно стандарта АПА се води от логиката „автор – дата“ и изисква следното подреждане: Името на автора/ите. (Годината на издаване). Заглавието на източника. Мястото на издаване: Името на издателството. Препоръчително е да се ползват за справка посочените по-долу Примери за прилагане на стила АПА. Може да се прочете повече за стила АПА и на следните адреси:

<https://apastyle.apa.org>

https://owl.purdue.edu/owl/research_and_citation/using_research/citation_style_chart.html

<http://owl.english.purdue.edu/owl/resource/560/01/>.

Етичните правила при създаване на Годишника са идентични с нормите на *Етичния кодекс на академичната общност на Софийския университет „Св. Климент Охридски“*, достъпен на адрес:

<https://www.uni-sofia.bg/index.php/eng/content/download/155466/1421618/version/3/file/Et>.

Примери за прилагане на стила АПА

БИБЛИОГРАФИЯ

НОРМАТИВНИ ДОКУМЕНТИ

Закон за предучилищното и училищното образование. Обн. ДВ., бр. 79 от 13.10.2015 г., посл. изм. ДВ. бр. 24 от 22.03.2019 г., посл. доп. ДВ. бр. 42 от 28.05.2019 г. [Preschool and School Education Act. Promulgated, State Gazette No. 79/13.10.2015, Effective 1.08.2016] Retrieved 20.07.2019, from <https://lex.bg/bg/laws/ldoc/2136641509> (*пишат се само последните изменения и допълнения!*)

Наредба № 10 от 1.09.2016 г. за организация на дейностите в училищното образование. Обн. ДВ., бр. 73 от 16.09.2016 г., посл. изм. и доп. ДВ. бр. 32 от 16.04.2019 г. [Ordinance №10 for the Organization of Activities in School Education. Promulgated, State Gazette No. 73/ 16.09.2016, Effective 1.09.2016] Retrieved 20.07.2019, from <https://www.lex.bg/en/laws/ldoc/2136904663> (*пишат се само последни изменения и допълнения!*)

ИЗТОЧНИЦИ

1. За монография с един автор

Geraskov, M. (1945): Герасков, М. (1945). Педагогическа психология. София: Христо Г. Данов. [Geraskov, M. (1945). Pedagogicheska psihologia. Sofia: Hristo G. Danov.].

Pollan, M. (2006). The omnivore's dilemma: A natural history of four meals. New York, NY: Penguin Group.

2. За две или повече публикации от един автор в една и съща година

Slechty, P. C. (1997a). . . .

Slechty, P. C. (1997b). . . .

3. Две или повече публикации от един и същи автор – подреждат се по годината на издаване, като първа е по-рано издадената.

Boroff, M. (1979). . . .

Boroff, M. (1992). . . .

4. Книги с двама автори – използва се амперсанд (&) вместо „и“.

Bell, J. K. & Cohn, A. (1968). . . .

5. За 3 до 7 автори – Всеки автор се включва като списък от фамилни имена и инициали. Запетаи отделят имената на авторите. Преди името на последния автор се поставя амперсанд.

Kolev, Y, Atanasova, V. & Vitanova, N. (2005): Колев, Й., Атанасова, В., Витанова, Н. (2005). История на педагогиката и българското образование. Шумен: Университетско издателство “Епископ Константин Преславски”. [Kolev, Y, Atanasova, V. & Vitanova, N. (2005). Istoriya na pedagogikata i balgarskoto obrazovanie. Shumen: Universitetsko izdatelstvo “Episcop Konstantin Preslavski”.].

Kernis, M. H., Cornell, D. P., Sun, C. R., Berry, A., Harlow, T., & Bach, J. S. (1993). There's more to self-esteem than whether it is high or low: The importance of stability of self-esteem. *Journal of Personality and Social Psychology*, 65, 1190-1204.

6. За повече от 7 автора – След шестото авторово име се поставя многоточие на мястото на останалите имена и накрая се изписва последното авторово име.

Miller, F. H., Choi, M. J., Angeli, L. L., Harland, A. A., Stamos, J. A., Thomas, S. T., . . . Rubin, L. H. (2009). . . .

7. За многотомно издание

Fotev, G. (2002): Фотев, Г. (2002). История на социологията. (Т. 1–2). София: ИК Труд. [Fotev, G. (2002). Istoriya na sotsiologiyata. (Т. 1–2). Sofia: Izdatelska kashta “Trud”.].

Wiener, P. (Ed.). (1973). Dictionary of the history of ideas (Vols. 1–4). New York, NY: Charles Scribner's Sons.

8. За преводи

Aristotel. (1995): Аристотел. (1995). Политика. (Прев. Ан. Герджиков). София: Отворено общество. [Aristotel. (1995). Politika. (An. Gerdjikov, Trans.). Sofia: Otvoreno obshchestvo].

Laplace, P. S. (1902). A philosophical essay on probabilities. (F. W. Truscott & F. L. Emory, Trans.). London: John Wiley & Sons.

9. Статия в списание – Ако списанието има официално прието име на английски, то името не се транслитерира, а се посочва директно на английски.

Mihalchev, D. (2011): Михалчев, Д. (2011). Философията на кръстопът. Български философски преглед, 1: 69-91. [Mihalchev, D. (2011). Filosophiata na krastopat. Bulgarian Philosophical Review, No. 1: 69-91].

10. Статии в сборници с научен редактор, съставител и др. т.

Stefanov, I. (2003): Стефанов, И. (2003). Исторически натиск и филмова художественост. В: Попов, Ч. и Стефанов, Св. (Състав.) Българското изкуство през 90-те години. Между традициите и иновациите. София: ИК „ЛИК“, 87-93. [Stefanov, I. (2003). Historical Pressure and Movie Artistry. In: Popov, Ch. & Stefanov, S. (Ed.). Between Traditions and Innovations. The Bulgarian Art of the 90s. Sofia: Publishing House LİK, 222-228.]. (има официален превод)

11. За статия/студия от периодика (името на периодиката е в италиански)

Fakirska, J. (2011): Факирска, Й. (2011). Превенция на насилието в предучилищна възраст. Педагогика, 2011, 3, 40–63. [Fakirska, J. (2011). Preventsiya na nasiliето v preduchilishtna vazrast. Pedagogika, 2011, 3, 40–63.].

12. Енциклопедия, речник

Posner, R. (1987). Romance languages. In: *The Encyclopedia Britannica*: Macropedia (15th ed.). Chicago, IL: William Benton.

13. Предговор и др. т.

Duncan, H. D. (1984). Introduction. In: K. Burke (Ed.). Permanence and change: An anatomy of purpose (pp. xiii–xliv). Berkeley, CA: University of California Press.

14. Ако авторът е организация

American Psychiatric Association. (2000). Diagnostic and statistical manual of mental disorders, (4th ed., text revision). Washington, DC: American Psychiatric Association.

15. При неизвестен автор

Oxford essential world atlas. (2001). New York: Oxford University Press, USA.

16. Вестник

Krugman, P. (2007, May 21). Fear of eating. *New York Times*, p. A1.

17. Списание

Poniewozik, J. (2000, November 20). Election 2000: TV makes a too-close call. *Time*, 156(21), 70–71.

18. Уебсайт

The Writing Lab and OWL at Purdue and Purdue U. (2008). The Purdue OWL Family of Sites. Retrieved July 16, 2018, from <http://owl.english.purdue.edu/owl/>

19. Публикация в онлайн издание/ Електронна книга

Delabastita, D., & L. D'hulst. (1990). European Shakespeares. Translating Shakespeare in the Romantic Age. Retrieved July 10, 2019, from <http://ebookcentral.proquest.com/lib/%20purdue/detail.action?docID=842928>

20. Статия в онлайн списание

Bent, H. (1959). Professionalization of the Ph.D. degree. *The Journal of Higher Education*, 30(3), 140–145. Retrieved July 16, 2018, from <https://www.jstor.org/stable/1978286>